

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΠΕΜΠΤΗ. Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν, Δομνίνης ὁσίας, Συνεσίου ὁσίου τοῦ ἐν Λύση τῆς Κύπρου ἀσκήσαντος.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Συνεσίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναια*.

Τῷ ἑσπέρας: τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον καὶ τὸ δ' (τελευταῖον) τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Πέμπτης τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν· «Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν» (Ματθ. ζ' 7 – 11).

2. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Α' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Ἡσυχίου μάρτυρος τοῦ Συγκλητικοῦ, Θεοδότου ἐπισκόπου Κυρηνείας, Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ.

Τῷ πρωΐ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸν Ὅρθρον καὶ τὰς Ὠρας, ψάλλεται

Ὁ Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὰ «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Δεῦτε, πιστοί, ἐπεργασώμεθα» (δῖς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ δ' ἤχου· «Ὁ ἐνδοξαζόμενος» (ζήτη εἰς τὸ τέλος τοῦ *Τριωδίου*) καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες».

Δόξα, τοῦ ἁγ. Θεοδώρου· «Ὁργάνῳ χρησάμενος». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ δ' ἤχου· «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ».

Εἵσodos μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τοῦ *Τριωδίου*, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιεγράφη.

Τῷ ἑσπέρας ἡ Α' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου.

Ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 τροπάρια ἐν ἐκάστη ᾠδῇ. Ὁ μὲν εἰρμὸς ψάλλεται ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τροπάρια μετὰ στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», ἀλλ' εἰς τὰ 2 τελευταῖα τὸ «Δόξα», «Καὶ νῦν».

Μετὰ τὴν 9ῃ ᾠδῇ, ψάλλεται τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» (ἀργὸν δίχορον) καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Α' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Α – Ζ). Τὰ ἀκροτελεύτια ἐφύμνια «Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε» καὶ «Ἀλληλουῖα» ψάλλονται ὑπὸ τῶν χορῶν, ἀρχομένου τοῦ α'.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς στάσεως, ψάλλεται καὶ πάλιν τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» σύντομον, καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Πίστιν Χριστοῦ, ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, πολυάθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος».

Καὶ ὁ ἀναγνώστης συνεχίζει· «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ». «Κύριε, ἐλέησον» (ν'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς».

Ἐπειτα οἱ δύο τεταγμένοι ἀναγνώσται (ὁ εἷς ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ ἕτερος ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου) ἀπαγγέλλουσιν ἐμμελῶς καὶ ἐναλλάξ τὰς εὐχάς· «Ἀσπιλε, ἀμόλυντε» κτλ.

Μετὰ τὰς εὐχάς, ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι» καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος (Ιω. ιε' 1 – 7). Εἷτα ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν, λέγων· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν ..., Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς» μετὰ τοῦ «Εὐξόμεθα».

Πρὸ τοῦ «Δί' εὐχῶν», ψάλλεται τὸ «Τὴν ὡραιότητα».

Σημείωσις: Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καὶ κατὰ τὰς ἐφεξῆς Παρασκευὰς τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἐβδομάδος, ἀλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου. Κοντάκιον λέγεται τὸ «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, συντήρησον, πολυέλεε». Ἐὰν δὲ τύχη τῷ Σαββάτῳ ἐορταζόμενος ἅγιος ἢ τὰ προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, λέγεται τὸ οἰκεῖον κοντάκιον.

3. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Α' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν. Ἀνάμνησις τοῦ διὰ κολλύβων θαύματος τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου μαρτύρων, Ζήνωνος καὶ Ζωΐλου.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, τὸ τοῦ Σαββάτου ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Καθίσματα μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, τὰ μαρτυρικὰ τοῦ δ' ἤχου· «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε» (ἐκτὸς τοῦ νεκρωσίου) (ζητεῖ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ μετὰ τὴν β' τὰ τοῦ ἁγίου· «Ζέων πίστεως». Δόξα· «Θεῖον δῶρον». Καὶ νῦν· «Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες οἱ δύο τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ Τριωδίου, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ ὁ β' ἄνευ αὐτῶν³². Εἰς τὸ α' τροπάριον ἐκάστης ὥδῃς τοῦ α' κανόνος καὶ εἰς τὸ θεοτοκίον αὐτῆς ὁ στίχος· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», εἰς δὲ τὰ λοιπὰ· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου. Ἀφ' ε' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μνηολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» (δ' ὥδή· «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ»). Μετὰ τὴν θ', στιχολογοῦμεν τὴν Τιμιωτέραν καὶ ἡ καταβασία· «Ἄπας γηγενής». Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι καὶ δοξαστικά ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Δοξολογία μεγάλη³³ καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου), τὰ ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν χριστιανῶν». Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου (Β' Τιμ. β' 1 – 10. 26η Ὀκτ. μετὰ τοῦ οἰκείου προκειμένου) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Μάρκ. β' 23 – γ' 5. Α' Σάβ. νηστειῶν). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως». Δόξα, τὸ κοντάκιον αὐτοῦ· «Πίστιν Χριστοῦ ὥσει θώρακα». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον εἰς ἤχον α': «Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων», καὶ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν κολλύβων εἰς ἀνάμνησιν τοῦ θαύματος τοῦ ἁγίου, ἀναγινωσκομένης

32. Κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριωδίου, πρὸ τῶν κανόνων τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, ψάλλεται καὶ ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς.

33. Ταῦτα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. Κατὰ τὴν τάξιν ὅμως τοῦ Τριωδίου, μετὰ τὰ δοξαστικά τῶν αἰνῶν λέγονται· «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὰ ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Χορεύουσι στίφει» μετὰ τῶν στίχων. Δόξα· «Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν». Καὶ νῦν· «Δέσποινα πρόσδεξαι». «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

τῆς εὐχῆς τῶν κολλύβων· «Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου, Κύριε». «Εἶπ τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις.

4. ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων. Γερασίου τοῦ ἐν Τορδάνῃ, Γρηγορίου ἐπισκόπου Κύπρου.

Ἦχος πλ. α΄. Ἐωθινὸν Ε΄

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως».

Κοντάκιον· «Πίστιν Χριστοῦ».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α΄ ἤχου 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Τριφδίου· «Σὲ τὸν ἀκατάληπτον».

Δόξα, τοῦ Τριφδίου· «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε». Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου· «Ὑπὲρ τῆς Ἐρυθρᾶ θαλάσσης».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τοῦ Τριφδίου· «Οἱ ἐξ ἀσεβείας». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὡ θαύματος καινοῦ».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸν συνάναρχον Λόγον». Δόξα, τῆς ἐορτῆς· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ πλ. α΄ ἤχου. Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριφδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς· «Χαίρετε, προφῆται τίμιοι». Καὶ νῦν· «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου». Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν». Τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. α' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (Ε') Εὐαγγελίου.

Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· «*Τῆς μετανοίας*». Καὶ νῦν· «*Τῆς σωτηρίας*». «*Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων*».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*».

Ἀπὸ γ' ὥδῃς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «*Τὴν θείαν σου μορφήν*». Δόξα· «*Μορφὰς τῶν προφητῶν*». Καὶ νῦν· «*Τοῖς πόθῳ σου, σεμνή*».

Ἀφ' ε' ὥδῃς: κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: «*Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος*».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «*Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους*».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ε' ἀναστάσιμον· «*Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός*», τὸ τοῦ Τριωδίου· «*Σκιρτήσατε, κροτήσατε*» καὶ τὸ θεοτοκίον· «*Ρομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον*».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «*Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται*» εἰς 4.

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «*Μωσῆς τῷ καιρῷ*». Καὶ νῦν· «*Ὑπερευλογημένην*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Σημείωσις: Ἐν Κύπρῳ εἴθισται νὰ γίνεται εἰς τὸ ἁσματικόν· «*Ἅγιος ὁ Θεός*» τῆς Δοξολογίας τελετὴ ἀνάλογος πρὸς τὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, καθ' ἣν ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ λιτανεύεται ἐντὸς τοῦ ναοῦ εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ ὡς ἀκολουθῶς: Οἱ χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορείαν πύλνιν τοῦ ἱεροῦ καὶ ἄρχονται ψάλλειν τὸ ἁσματικόν· «*Ἅγιος ὁ Θεός*». Ὁ λειτουργῶν ἱερεὺς θυμῷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὴν εἰκόνα, κεκμένην ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐπὶ δίσκου πύτρεπισμένου μετὰ ἀνθέων καὶ 3 κηρίων, αἶρει τὸν δίσκον μέχρι τῆς κεφαλῆς καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης, λιτανεύων ἐντὸς τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων καὶ ἑξαπτερυγίων, ἀκολουθούντων τῶν ψαλτῶν καὶ εἴτα τοῦ διακόνου θυμῶντος. Ἐρχόμενοι εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον πύτρεπισμένον, περιέρχονται τοῦτο τρίς. Μεθ' ὃ οἱ χοροὶ λαμβάνουσι τὰς θέσεις αὐτῶν, οἱ δὲ λοιποὶ ἴστανται πρὸ τοῦ τετραποδίου βλέποντες πρὸς ἀνατολάς, καὶ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ «*Σοφία· ὀρθοί*». Εἴτα ἀποθέτει ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν

δίσκον μετὰ τῆς εἰκόνης καί, θυμῶν ταύτην σταυροειδῶς, ψάλλει· «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ χοροί. Ἐὰν χοροστατῇ ἀρχιερεὺς, κατέρχεται τοῦ θρόνου καί, θυμῶν τὴν εἰκόνα σταυροειδῶς, ψάλλει αὐτὸς τὸ «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*». Εἴτα ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα, εὐλογεῖ τὸν λαὸν καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ «*Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα*». Εἴτα τὸ «*Σήμερον σωτηρία*» καὶ ἄρχεται ἡ

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, ὡς ἀκολούθως·

Ἀντίφωνον α΄

«Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

«Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

«Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

«Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Δόξα, καὶ νῦν.

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β΄

«Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

«Ὑψώσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

«Ἴδου ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

«Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς
τῶν τεθνατωμένων».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ´

«Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα
τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ».

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

«Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ».

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

«Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι».

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς».

Ἀπολυτίκια· «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», τοῦ
ἀπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς Α´ τῶν νηστειῶν· «Πίστει Μωσῆς μέγας γενό-
μενος» (Εβρ. ια´ 24 – 26, 32 – 40).

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς Α´ τῶν νηστειῶν· «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελ-
θεῖν» (Ιω. α´ 44 – 52).

Καθ´ ἐξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς» καὶ «Πληρωθήτω τὸ στόμα
ἡμῶν».

Τυπικὴ διάταξις τῆς λιτανείας κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου ἢ κατὰ τὸ συνηθέστερον μετὰ τὴν ὀπι-
σθάμβωνον εὐχὴν, γίνεται λιτάνευσις τῶν ἁγίων εἰκόνων πέραξ τοῦ ναοῦ
κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν. Ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐν τῷ σωλῆα ἐκφωνεῖ τὸ

«Εὐλογημένη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ πάντοτε,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Καὶ ὁ προεξάρχων ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ προοίμιον τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ὁ ἱερεὺς· «Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν ἐτήσιος εὐχαριστία, καθ' ἣν ἡμέραν ἐπελάβομεν τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν σὺν ἀποδείξει τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων καὶ καταστροφῇ τῶν τῆς κακίας δυσσεβημάτων.

Προφητικαῖς ἐπόμενοι ῥήσεσι, ἀποστολικάς τε παραινέσεις ἐκόντες καὶ εὐαγγελικάς ἱστορίας στοιχειούμενοι, τῶν ἐγκαινίων τὴν ἡμέραν ἐορτάζομεν καὶ ταύτῃ εὐχαῖς καὶ λιτανείαις συνευφραινόμενοι τε καὶ συναγαλλόμενοι, ψαλμοῖς ἐκβοῶμεν καὶ ᾄσμασιν».

Εἴθ' οὕτως κλῆρος καὶ λαὸς ἐξέρχονται ἐκ τοῦ ναοῦ διὰ τῆς δυτικῆς πύλης. Προηγοῦνται τὰ ἑξαπτέρυγα, ἔπονται οἱ ψάλται, εἶτα οἱ κρατοῦντες τὰς εἰκόνας καὶ οἱ ἱερεῖς. Ψάλλομεν δὲ ᾠδαὶς ἢ πολλάκις τὸ ἀπολυτίκιον·

Ἦχος β'.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ νῦν δόκῃ σου, σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαρὰς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον».

Φθάσαντες εἰς τὴν νοτίαν πύλιν

Ὁ διάκονος λέγει· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ χορός· «Κύριε ἐλέησον» (τρίς).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».

Ὁ χορός· «Κύριε ἐλέησον» (τρίς).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν» (δεῖνος).

Ὁ χορός· «Κύριε ἐλέησον» (τρίς).

Ὁ ἱερεὺς· «Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Καὶ εὐθὺς ἀμέσως ἀπαγγέλλει·

«Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν».

Ἐκκλήσεις πρὸς ἀνατολάς, τῶν χορῶν ψαλλόντων ᾠδαὶς ἢ πολλάκις τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Φθάσαντες δὲ ὀπισθεν τοῦ ἱεροῦ

Ὁ διάκονος λέγει· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ χορός· Κύριε ἐλέησον (τρὶς).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιεπισκόπων, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν».

Ὁ χορός, ψάλλοντος καὶ τοῦ λαοῦ, «Κύριε, ἐλέησον» (τρὶς).

Ὁ ἱερεύς· «Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀναύπασις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Καὶ ἀμέσως ἀπαγγέλλει·

«Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς Βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος».

Καὶ ἐπισυνάπτει·

«Τῶν τὴν ἔνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν, λόγῳ, στόματι, καρδίᾳ καὶ νῷ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὁμολογούντων, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός μετὰ τοῦ λαοῦ· Αἰωνία ἡ μνήμη (τρὶς).

«Τῶν εἰδότην τῆς τοῦ Χριστοῦ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως, τὸ ἐν οὐσίαις διάφορον, καὶ ταύτης τὸ κτιστὸν τε καὶ ἄκτιστον, τὸ ὁρατὸν καὶ ἀόρατον, τὸ παθητὸν καὶ ἀπαθές, τὸ περιγραφτὸν καὶ ἀπερίγραφτον, καὶ τῇ μὲν θεϊκῇ οὐσίᾳ τὸ ἄκτιστον καὶ τὰ ὅμοια προσαρμοζόντων, τῇ δὲ

ἀνθρωπίνη φύσει τά τε ἄλλα καὶ τὸ περιγραφτὸν ἀνθομολογούντων καὶ λόγῳ καὶ εἰκονίσμασιν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· Αἰωνία ἡ μνήμη (τρῖς).

«Τῶν πιστευόντων καὶ διακηρυκευομένων, ἥτοι εὐαγγελιζομένων, τοὺς λόγους ἐπὶ γραμμάτων, τὰ πράγματα ἐπὶ σχημάτων, καὶ εἰς μίαν ἐκάτερον συντελεῖν ὠφέλειαν τὴν τε διὰ λόγων διακήρυξιν καὶ τὴν δι' εἰκόνων τῆς ἀληθείας βεβαίωσιν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (τρῖς).

Ἐκκλήσιας πρὸς τὴν βόρειον πύλιν τῶν χορῶν ψαλλόντων ἅπαξ ἡ πολλάκις τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Φθάσαντες εἰς τὴν βόρειον πύλιν

Ὁ διάκονος λέγει· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ χορός· «Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῇ Νήσῳ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν Γένους».

Ὁ χορός· «Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).

Ὁ ἱερεὺς· «Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Καὶ ἀμέσως ἀπαγγέλλει·

«Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν».

Καὶ ἐπισυνάπτει·

«Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελίλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρῆρσιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ τοὺς αὐτοῦ ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες».

Ἐκκλήσεις διὰ τὴν δυτικὴν πύλν, τῶν χορῶν ψαλλόντων εἰς ἦχον β' τὸ ἐξῆς ἀπολυτίκιον·

«Καὶ ὁ χορὸς τῶν προφητῶν, μετὰ Μωσῆ καὶ Ἀαρών, εὐφροσύνῃ εὐφραίνεται σήμερον· ὅτι πέρας τῆς προφητείας προαγαγὼν λάμπει ὁ σταυρός, ἐν ᾧ ἡμᾶς ἔσωσας. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Φθάσαντες εἰς τὴν δυτικὴν πύλν

Ὁ διάκονος λέγει· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ χορὸς· «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν πόλιν ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν, μονὴν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἰλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ χορὸς· «Κύριε ἐλέησον» (ἐννεάκις).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ ἱερεὺς· «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἰλεως, ἰλεως γενοῦ ἡμῖν, δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Καὶ ἀμέσως ἐκφωνεῖ τὰ τελευταῖα ἄρθρα τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως·

«Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν».

Καὶ ἐπισυνάπτει·

«Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθῆτως

εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν·

Τῶν τῆς Ὁρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν βασιλέων, ἀγιωτάτων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, διδασκάλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (τρῖς).

«Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες, καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιοθείμην τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ἀμήν».

Ὁ διάκονος, ἱστάμενος πρὸ τῆς δυτικῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ, ἐκφωνεῖ·
«Εὐλόγησον δέσποτα τὴν ἁγίαν εἴσοδον».

Ὁ ἱερεὺς·

«Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων σου, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Εἰσερχομένων εἰς τὸν ναόν, ψάλλεται πρῶτον ὑπὸ τοῦ ἱερέως τὸ μέγα προκείμενον·

«Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος»,

τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται (δὺς) ὑπὸ τῶν χορῶν.

Ἀμέσως μετὰ ψάλλεται τὸ «Εἶπεν τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον...» καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, ἑσπέρας

Ψάλλεται ὁ κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς ὡς προδιετυπώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

ᾠδα Θ'

Ἀπολυτίκια· «Τὸν συνάναρχον Λόγον». Δόξα· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Ἀντὶ κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ πλ. α' ἤχου.

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἑσπερινὸς

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια: τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ πλ. α΄ ἤχου· «Κύριε, ἁμαρτάνων οὐ παύομαι» (ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ *Τριψοδίου*), τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Τριψοδίου*· «Δίδου μοι κατάνυξιν» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Μηναίου* (5η Μαρτ.)· «Μάρτυς παναοίδιμε, πολλαῖς».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ *Μηναίου*· «Χαῖρε, ξένον ἄκουσμα ἀγνή». Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον· «Ἔδωκας κληρονομίαν» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα: τὸ ιδιόμελον τοῦ *Τριψοδίου*· «Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς» (δὺς) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου» (ἅπαξ), μετὰ τῶν συνήθων στίχων· «Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου» καὶ· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε».

«Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

5. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κόνωνος ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ, Κόνωνος τοῦ κηπουροῦ, Εὐλαμπίου μάρτυρος, Κόνωνος ὁσίου τοῦ ἐν Ἀκάμαντι.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Κόνωνος εὐρίσκεται εἰς τὸν 11ον τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναίων*.

6. ΤΡΙΤΗ. Τῶν ἁγίων μβ΄ μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμορίῳ, ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

7. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Παύλου τοῦ ἀπλοῦ, Ἀρκαδίου καὶ Νέστορος ἐπισκόπων Τριμυθοῦντος.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Ἀρκαδίου καὶ Νέστορος εὐρίσκεται εἰς τὸν 11ον τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναίων*.

Τῷ πρωΐ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸν Ὅρθρον καὶ τὰς Ὡρας, ψάλλεται

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Προοιμιακός. Τὰ «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια: ἐκ τοῦ *Τριψοδίου* τὸ ιδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Τὴν πνευματι-

κὴν, ἀδελφοὶ» (δὺς) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Πανεύφημοι μάρτυρες, ὑμᾶς» (ἅπαξ) καὶ τὰ 3 προσόμοια· «Τῶν θείων ἀποστόλων» καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (8ῃ Μαρτ.) τὰ 3 προσόμοια· «Πάτερ Θεοφύλακτε, Θεοῦ» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Νοσοῦσαν, πανύμνητε, δεινῶς».

Εἵσοδος (μετὰ θυμιατοῦ). «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιετυπώθη.

8. ΠΕΜΠΤΗ. Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας, Ἑρμοῦ ἀποστόλου.

Τῷ πρωτῷ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸν Ὅρθρον καὶ τὰς Ὑδρας, ψάλλεται ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων ὁ

Ἑσπερινὸς (ἄνευ εἰσόδου)

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια: τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Πλευρὰν ἐκκεντούμενος» καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἁγίων· «Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως» (9ῃς Μαρτίου). Δόξα, τῶν ἁγίων· «Φέροντες τὰ παρόντα». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον σταυροθεοτοκίον· «Ὑβρεις ὑπομείναντα πολλὰς» (ζήτει τῇ 6ῃ Μαρτίου εἰς τὸν Ἑσπερινόν).

Εὐθὺς καὶ ἄνευ εἰσόδου: «Φῶς ἱλαρόν». Ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἐκφωνεῖ· «Ἑσπέρας» καὶ λέγονται τὰ προκείμενα καὶ τὰ ἀναγνώσματα ὡς προδιετάχθη.

Εὐθὺς τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Μὴ νηστεύσαντες κατ' ἐντολὴν» (δὺς) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων» (ἅπαξ), μετὰ τῶν συνήθων στίχων· «Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου» καὶ· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Δόξα, τῶν ἁγίων· «Ἐν ᾧδαῖς ἀσμάτων». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον σταυροθεοτοκίον· «Ἡ πάναγνος ὡς εἶδέ σε» (ζήτει τῇ 6ῃ Μαρτίου εἰς τὸν Ἑσπερινόν).

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτικά: τῶν ἁγίων· «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων» καὶ τὰ «Θεοτόκε Παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ» κτλ.

Εὐθύς ὁ ἀναγνώστης τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ ὢν εὐλογητὸς ..., Ἐπουράνιε βασιλεῦ» καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου». Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ') καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν· «Παναγία Τριάς». Ἀκολουθῶς ὁ ἀναγνώστης χῦμα τὸ «Εἶπ τὸ ὄνομα» (ἐκ γ'), τοὺς ψαλμοὺς λγ' (33)· «Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ ρμδ' (144)· «Υψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεὺς μου». Εἶτα· «Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Εὐλόγησον» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν.

9. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Β' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

Σήμερον γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ψάλλεται ἡ λιτὴ τῶν ἁγίων, ἥτοι τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν· «Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος». Δόξα, τὸ εἰς τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν δοξαστικόν· «Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἀδιόδευτε πύλῃ». Τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὰς ἀληθδόνας τῶν ἁγίων», ἡ δέσις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια: Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ τῶν ἁγίων· «Τὰς ἀληθδόνας τῶν ἁγίων». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου».

Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος» τρεῖς μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Ιω. ιε' 17 – ις' 2) (Λειτουργ. 23ης Ἀπριλ.).

Ὁ ν' ψαλμὸς (χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ..., Προφητικῶς ἀνεβόα» (ζήτη εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τοὺς αἶνους τῆς 9ης Μαρτ.). Κανόνες: ὁ τῶν ἁγίων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ μετὰ στίχου εἰς τὰ τρο-

πάρια· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Εἰς τὰς ε', ν' καὶ θ' ὥδᾱς, συνάπτομεν καὶ τὰ δύο τριώδια τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ *Τριωδίου*, καὶ ψάλλομεν τὸν κανόνα τῶν ἁγίων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ τὰ δύο τριώδια εἰς 4 ἕκαστον μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὥδῃς: τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*· «Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες».

Δόξα, καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον· «*Εὐθυμοῦμαι τὴν κρίσιν*».

Ἀφ' ε' ὥδῃς: κοντάκιον καὶ οἶκος τῶν ἁγίων καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου» (δ' ὥδῃ· «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ»).

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «Ἄπας γηγενής».

Ἐξαποστειλάρια: «Χορὸς τετραδεκάριθμος» καὶ τὸ θεοτοκίον· «*Χαῖρε κατάρας λύτρωσις*».

Αἱνοί: τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων· «*Δεῦτε μαρτυρικὴν, ἀδελφοὶ*» καὶ τῶν αὐτῶν τὰ 3 ἰδιόμελα· «*Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος*».

Δόξα, τῶν ἁγίων· «*Ἀθλοφόροι Χριστοῦ*». Καὶ νῦν· «*Μακαρίζομέν σε*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Αἱ Ὑμνοὶ (Λιταὶ)

Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκονται αἱ Ὑμνοὶ λιταί, ἥτοι οὐδὲν ψάλλεται, ἀλλὰ λέγονται ὅλα χῦμα.

Ἐν αἷς ἀντὶ τῶν τροπαρίων ἐκάστης (π.χ. ἐν τῇ Α' Ὑμνῶ τοῦ «*Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον*» κ.λπ.), λέγομεν τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων· «*Τὰς ἀληθδόνας τῶν ἁγίων*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς Ὑμνῶς. Μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον, λέγομεν τὸ κοντάκιον τῶν ἁγίων· «*Πᾶσαν στρατιάν*», εἴτα τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ') κτλ., ὡς προδιετυπώθησαν ἐν τῷ παρόντι.

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Προοιμιακός. Τὰ «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια: τὸ ἐν τῷ *Τριωδίῳ* ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «*Νῦν καιρὸς εὐ-πρόσδεκτος*» (δῖς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. α' ἤχου (ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ *Τριωδίου*) καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἁγίων· «*Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως*» εἰς 4 (ζήτει ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς 9ης Μαρτίου, ἐν ἀρχῇ).

Δόξα· «*Προφητικῶς ἀνεβόα*» (ζήτει ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Ὅρθρον

τῆς 9ης Μαρτίου). Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ πλ. α'. «*Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*»

Εἵσοδος μετὰ Εὐαγγελίου: «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ *Τριωδίου* καὶ τὸ «*Κατευθυνθήτω*», ὡς προδιετάχθησαν. Εὐθύς τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἁγίων, ἦτοι:

Ἀπόστολος· «*Τοσοῦτον ἔχοντες*» (Εβρ. ιβ' 1 – 10).

Εὐαγγέλιον· «*Εἶπεν ὁ Κύριος ... Ὁμοιώθη*» (Ματθ. κ' 1 – 16).

Καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, ὡς προδιεγράφη ἐν τῷ παρόντι.

Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

Τῷ ἐσπέρας: ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, ὡς διευτυπώθη κατὰ τὴν Α' Παρασκευὴν τῶν νηστειῶν. Ἀναγινώσκεται δὲ ἡ β' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου (Η – Μ). Κοντάκιον· «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Μετὰ τὸ «*Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*», ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν ὡς ἐν τῇ Α' Παρασκευῇ.

10. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Β' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν. Κοδράτου μάρτυρος τοῦ ἐν Κορίνθῳ, Μιχαὴλ τοῦ Μαυρουδῆ νεομάρτυρος.

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτ' ἀναγινώσκεται τὸ Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου.

Ὁρθρος

Ἀντὶ τοῦ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ «*Ἀλληλούϊα*» ἐκ δ' εἰς ἦχον β', τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τρία ἐπόμενα μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων·

«*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε*».

«*Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται*».

«*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν*».

Ἀπολυτίκια: «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα· «*Μνήσθητι, Κύριε*». Καὶ νῦν· «*Μήτηρ ἁγία*».

Καθίσματα: τὰ μαρτυρικὰ τοῦ πλ. α' ἦχου· «*Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου*» (ζητεῖ εἰς τὸ τέλος τοῦ *Τριωδίου*), μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων. Δόξα, τὸ νεκρώσιμον. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Εὐλογητάρια: τὰ νεκρώσιμα καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς προεδηλώθη τὸ ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω. Εἶτα τὸ κάθι-

σμα· «*Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν*». Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον. «*Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας*».

Ὁ ν' παλμὸς χῦμα.

Κανόνες: ὁ τοῦ *Μηναίου*³⁴ (10ης Μαρτ.) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*» μέχρι καὶ τῆς ε' ὥδῃς. Ἀπὸ δὲ τῆς ζ' ὥδῃς συνάπτομεν εἰς αὐτὸν καὶ τὰ δύο τετραώδια τοῦ *Τριωδίου* (ζ' – θ' ὥδαι) μετὰ στίχου· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*».

Μετὰ τὴν γ' ὥδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, γίνεται αἵτησις καὶ ψάλλονται τὰ καθίσματα τοῦ *Μηναίου*.

Μετὰ τὴν ζ' ὥδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραωδίου, γίνεται αἵτησις καὶ ἀναγινώσκεται τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον· «*Μετὰ τῶν ἀγίων ἀνάπαυσον*» καὶ ὁ οἶκος· «*Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις*» (ζήτηι ἀμφοτέρω τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Ἀπόκρεω) καὶ τὸ συναξάριον.

Μετὰ τὴν ζ' καὶ ν' ὥδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραωδίου. (Εἰς τὴν ν' μετὰ τοῦ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*»).

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ θ' ὥδή, μεθ' ἣν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραωδίου.

Ἑξαποστειλάρια: ψάλλεται πρῶτον τὸ φωταγωγικὸν τοῦ πλ. α' δῖς· «*Φωτοδότα Κύριε*» (ζήτηι εἰς τὸ Ὁρολόγιον εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου ἢ εἰς τὸ τέλος τοῦ *Τριωδίου*). Τὸ τέλος τοῦ α' συμπληροῦται· «... *πρεσβεύεις, Κύριε, τῶν ἀγίων σου, καὶ σῶσόν με*», τὸ δὲ τέλος τοῦ β'· «... *πρεσβεύεις, Κύριε, τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με*». Εἴτα, τὸ νεκρώσιμον· «*Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων*» καὶ τὸ θεοτοκίον· «*Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα*» (ζήτηι εἰς τὸ Ὁρολόγιον εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου).

Αἶνοι: τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. α' ἤχου· «*Εὐλογημένος ὁ στρατὸς*» (ζήτηι εἰς τὸ τέλος τοῦ *Τριωδίου*).

Δόξα, τὸ νεκρώσιμον· «*Σὺ ἔπλασάς με, Κύριε*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Μακαρίζομέν σε*».

«*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ Δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

34. Εἰς τὰς μονὰς (ἢ τὰς ἐνορίας), ἀπὸ α' μέχρι ε' ὥδῃς, ψάλλεται κανὼν τοῦ *Μηναίου* καὶ ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς (ἢ τοῦ ναοῦ). Ἀπὸ δὲ τῆς ζ' ὥδῃς καταλαμβάνεται ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς (ἢ τοῦ ναοῦ) καὶ λέγεται ὁ τοῦ *Μηναίου* καὶ τὰ τετραώδια. Ἐπίσης, στιχολογοῦνται καὶ αἱ ὥδαι ὡς προδιετάχθησαν ἐν τῷ παρόντι.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ πλ. α΄ ἤχου· «Αἶγλη τοῦ σοῦ προσώπου, Χριστέ» (ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου) μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· «Νόμῳ τῆς ἁμαρτίας ἡμᾶς».

«Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Καὶ νῦν· «Μήτηρ ἁγία».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα: τὰ τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἐορτῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», «Μνήσθητι, Κύριε» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκια: «Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον» καὶ· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τοῦ Σαββάτου Β΄ ἐβδ. νηστειῶν· «Βλέπετε μήποτε ἔσται» (Εβρ. γ΄ 12 – 16)

Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου Β΄ ἐβδ. νηστειῶν· «Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον» (Μάρκ. α΄ 35 – 44)

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, ψάλλονται τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων.

«Εἶπ τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις.

Σημείωσις: Ἡ ὡς ἄνω τυπικὴ διάταξις ἀκολουθεῖται καὶ ἐν τοῖς Σάββασι τῆς Γ΄ καὶ Δ΄ ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν.

11. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ. Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων, Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης.

ᾠδὴ πλ. β΄. Ἑωθινὸν 5΄

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», «Μνήσθητι, Κύριε».

Κοντάκια· «Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον» καί· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς

Προοιμιακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β΄ ἤχου 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Τριωδίου*· «Ποίοις εὐφημιῶν ἄσμασιν» εἰς 4.

Δόξα, τοῦ ἱεράρχου· «Ὅσιε τρισμάκαρ». Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ πλ. β΄ ἤχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἴσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τοῦ ἱεράρχου· «Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου». Καὶ νῦν· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις». Δόξα, τοῦ ἱεράρχου· «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ πλ. β΄ ἤχου, τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν». Τὸ τρισάγιον καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. β΄ ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (ζ΄) Εὐαγγελίου.

Ὁ ν΄ ψαλμός. Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας». «Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ τοῦ ἱεράρχου.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς: το κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἱεράρχου καὶ τὰ καθίσματα

τοῦ Τριωδίου. «Τὴν πλάνην κατέφλεξας». Δόξα, καὶ νῦν· «Ταχὺν δέ-
ξαι, Δέσποινα».

Ἀφ' ὧς: κοντάκιον καὶ οἶκος τὰ ἀναστάσιμα, τὸ συναξάριον τῆς
ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Καταβασία: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» (δ' ὥδή· «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ»).

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «Ἄπας γηγενής».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ 5' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος», τοῦ ἱε-
ράρχου· «Χαῖρε, πατέρων καύχημα» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Δέσποινα
πάντων ἄνασσα».

Αἵνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἱεράρχου εἰς 4, μετὰ στί-
χων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν».

«Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλ-
λιάσονται».

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Τοῖς ἐν σκότει ἁμαρτημάτων». Καὶ νῦν· «Ὑπερ-
ευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς».

Ἀπολυτίκια· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ», τοῦ ἀπ.
Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς Β' τῶν νηστειῶν· «Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν
γῆν ἐθεμελίωσας» (Εβρ. α' 10 – β' 3).

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς Β' τῶν νηστειῶν· «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Κα-
περναοὺμ» (Μάρκ. β' 1 – 12).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα
ἡμῶν», «Εἴη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις». Δόξα· «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ».

Ἀντὶ κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ πλ. β΄ ἤχου.

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἑσπερινὸς

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια: τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ πλ. β΄ ἤχου· «Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι» (ζητεῖ εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ἀμέτρητά σοι πταίσας» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (12ης Μαρτ.)· «Πάτερ θεόφρον Θεόφανες».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Δεῦρο, ψυχὴ μου».

Εἵσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον· «Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου».

Ἀπόστιχα: τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Χαλινούς ἀποπτύσας» (δὺς) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου» (ἅπαξ) μετὰ τῶν στίχων· «Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου» καὶ· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου· «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: «Θεοτόκε Παρθένε» κτλ. ὡς τῷ ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

12. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θεοφάνους ὁμολογητοῦ, Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου.

13. ΤΡΙΤΗ. Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

14. ΤΕΤΑΡΤΗ. Βενεδίκτου ὁσίου, Ἀλεξάνδρου μάρτυρος.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὡρῶν τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἐν τῷ παρόντι. Ἀκολουθῶς ψάλλεται ὁ

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Προοιμιακός. Τὰ «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἀσώτως διασπείρας» (δίς), τὸ μαρτυρικόν· «Ἱερεῖα ἔμψυχα» (ἅπαξ), τὰ 3 προσόμοια· «Ἡλίου ἀνγάσματα» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (15ης Μαρτ.)· «Μάρτυρες Χριστοῦ» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Χαῖρε, φωτός».

Εἵσοδος (μετὰ θυμιατοῦ). «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιετυπώθη.

15. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων, Ἀριστοβούλου ἀποστόλου ἐπισκόπου Βρεττανίας.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀριστοβούλου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

16. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Γ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Σαβίνου, Ἰουλιανοῦ, Ῥωμανοῦ μαρτύρων, Χριστοδούλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Τῷ πρῶτῃ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν, ὡς προδιεγράφησαν. Ἀκολουθῶς ψάλλεται

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Προοιμιακός. Τὰ «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ἀσώτου δίκην ἀπέστην» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β' ἤχου· «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε» (ζῆτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (17ης Μαρτ.)· «Ἀνθρώπὸν σε ἔγνωμεν Θεοῦ» εἰς 4.

Δόξα, τὸ νεκρώσιμον· «Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ πλ. β' ἤχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἵσοδος (μετὰ θυμιατοῦ). «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιετυπώθη.

Τῷ ἑσπέρῳ: ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, ὡς διετυπώθη κατὰ τὴν Α' Παρασκευὴν τῶν νηστειῶν. Ἀναγινώσκεται δὲ ἡ γ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου (N – Σ). Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως». Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν ὡς ἐν τῇ Α' Παρασκευῇ.

17. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Σαββάτου τῆς Β' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν (10 Μαρτ.), μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω: καθίσματα, τὰ μαρτυρικά τοῦ πλ. β'. «*Ἀθλητικὸν ἀγῶνα*» κτλ., κανόνες, ὁ τοῦ *Μηναίου* τῆς 17ης Μαρτίου καὶ ὁ τοῦ *Τριωδίου* τοῦ Σαββάτου τῆς Γ' ἐβδομάδος, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ πλ. β' ὡς ἐξῆς.

Τὸ α'. «*Προστασίαις, Κύριε, τῶν ἁγίων σου, κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ φῶς σου τὸ αἰδίων*».

Τὸ β'. «*Προστασίαις, Κύριε, τῆς Θεοτόκου, κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ φῶς σου τὸ αἰδίων*».

Αἱνοί, τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ πλ. β'. «*Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἁγίων σου*». Δόξα. «*Ἄλγος τῷ Ἀδάμ*». Καὶ νῦν. «*Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε*». Ἀπόστιχα, τὰ 3 νεκρώσιμα τοῦ πλ. β'. «*Ἐχων ἀκατάληπτον*». Δόξα, καὶ νῦν. «*Ὁφθης ἐνδιαίτημα*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Ἀπόστολος· Σαββάτου Γ' ἐβδ. τῶν νηστειῶν. «*Ἀναμνησθεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας*» (Εβρ. ι' 32 – 38) καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως. «*Παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδε Λευὴν*» (Μάρκ. β' 14 – 17).

18. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ). Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος μάρτυρος.

Ἦχος βαρύς. Ἑωθινὸν Ζ'

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον. «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα. «*Μνήσθητι, Κύριε*».

Κοντάκια. «*Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον*» καί. «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*».

Ἀπόλυσις (μικρά). «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ σταυροῦ ἐκ τοῦ *Τριωδίου*. «*Λάμψον ὁ τοῦ Κυρίου σταυρός*».

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν». Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου· «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου· «Ὁ συμμαχήσας, Κύριε».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ». Δόξα, τοῦ σταυροῦ· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ βαρέος ἤχου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ τῆς λιτῆς ιδιόμελον τοῦ σταυροῦ· «Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπασα», τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρίν». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Τὰ εὐλογητάρια³⁵, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ βαρέος ἤχου καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ (Ζ') Εὐαγγελίου.

Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας». «Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

35. Τὸ Τ.Μ.Ε. (Προθεωρία § 22, σελ. 20 καὶ Τυπ. Τριωδ. § 38, σελ. 341) παραλείπει τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια κατὰ τὰς ἐν Κυριακῇ συμπιπτούσας θεομπτορικὰς ἐορτὰς καὶ τὴν Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Δὲν παραλείπει ὁμῶς αὐτὰ εἰς τὰς ἐν Κυριακῇ συμπιπτούσας μνήμας ἁγίων, ὀρίζον (ὀρθῶς) ἀντὶ τοῦ Ἀμώμου τὸν πολυέλεον καὶ μετ' αὐτὸν τὰ εὐλογητάρια. Εἶναι γνωστὸν εἰς τὰς διαφόρους τυπικὰς διατάξεις ὅτι ἐν ἐκάστῃ Κυριακῇ στιχολογεῖται ὁ Ἀμώμος, μεθ' ὃν ψάλλονται τὰ τροπάρια τοῦ Ἀμώμου, ἥτοι τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια. Ὅταν, ὁμῶς, ἐν Κυριακῇ τύχῃ θεομπτορικὴ ἐορτὴ ἢ ἁγίου μνήμη ἔχοντος πολυέλεον, ἀντὶ τοῦ Ἀμώμου λέγεται ὁ πολυέλεος, χωρὶς νὰ καταλιμπάνωνται τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια.

Κανόνες: Ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Σταυροῦ μετὰ στίχου εἰς τὸ α' τροπάριον· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», εἰς τὰ ἐπόμενα· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει σου» καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν».

Ἀπὸ γ' ὥδῃς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Ὁ σταυρός σου, Κύριε, ἡγίασται», «Σήμερον τὸ προφητικόν». Δόξα· «Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον». Καὶ νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε».

Ἀφ' ε' ὥδῃς: κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: «Ὁ θειότατος προετύπωσε».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «ὦ μῆτερ Παρθένε».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ζ' ἀναστάσιμον· «Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον», τοῦ σταυροῦ· «Σταυρὸν Χριστοῦ τὸν τίμιον» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Τὸ ξύλον ἐν ᾧ πάνσεμνε».

Αἵνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ σταυροῦ· «Ὡς φωναῖς ἀλαλάζωμεν» εἰς 4.

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην». Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη (ἐκ παραδόσεως εἰς ἥχον δ').

Εἰς τὸ ἁσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός», οἱ χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορείαν πύλν τοῦ ἱεροῦ καὶ ἄρχονται ψάλλειν τοῦτο ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους. Ὁ λειτουργῶν ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὸν Τίμιον Σταυρόν, ὁ ὁποῖος κεῖται ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἐπὶ δίσκου νῦντρεπισμένου μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν κηρίων. Εἵτα ὁ ἱερεὺς αἶρει τὸν δίσκον εἰς τὸ ὕψος τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης, λιτανεύων τοῦτον ἐντὸς τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων καὶ ἐξαπτερύγων, ἀκολουθούντων τῶν ψαλτῶν καὶ τοῦ διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθόντες εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἔνθα ὑπάρχει τετραπόδιον νῦντρεπισμένον, περιέρχονται τοῦτο τρίς. Ὁ μὲν ἱερεὺς ἵσταται πρὸ τοῦ τετραποδίου, οἱ δὲ χοροὶ ἐπανέρχονται εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν καὶ οἱ λοιποὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ τετραποδίου. Καὶ ὁ ἱερεὺς, βλέπων πρὸς ἀνατολὰς, ἐκφωνεῖ τὸ «Σοφία· ὀρθοί». Εἵτα ἀποθέτει ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον καὶ θυμίων κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς ψάλλει τὸ «Σῶσον, Κύριε, τὸν

λαόν σου», ἐπαναλαμβανομένου ὑπὸ τῶν χορῶν. Εἶτα ὁ ἱερεὺς (ἢ ὁ ἀρχιερεὺς, ἐὰν χοροστατῇ, κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ) προσκυνῶν τὸν Τίμιον Σταυρὸν ψάλλει· «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν δίς. (Παρόντος ἀρχιερέως, οὗτος εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα», καὶ ἀνέρχεται αὐθις εἰς τὸν θρόνον).

Ἀκολουθῶς γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῶν πιστῶν, ψαλλομένων ὅλων τῶν ἰδιομέλων· «Δεῦτε, πιστοί», ὡς ἐν τῇ Τριωδίῳ, μέχρις ὅτου προσκυνήσωσιν ἅπαντες. Ψαλλομένων δὲ αὐτῶν, ὁ ἱερεὺς διανέμει τὰ ἄνθη.

Ἀφοῦ δὲ προσκυνήσωσιν ἅπαντες, ψάλλεται τὸ «Σήμερον σωτηρία»³⁶ καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ὡς ἀκολουθῶς·

Ἀντίφωνον α΄

«Πολλοὶ λέγουσι· Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ’ ἡμᾶς
τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν
ἀπὸ προσώπου τόξου».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα
ἐν ἀνθρώποις, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνώσαι».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Ὅτι σύ, ὁ Θεός, εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου, ἔδωκας κληρονομίαν
τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

36. Ὑπὸ τοῦ T.M.E. (§ 39, σελ. 341) ὀρίζεται τό· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». Ἐφ’ ὅσον δὲν πρόκειται περὶ μεγάλης δεσποτικῆς ἐορτῆς καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα, δέον ὅπως μετὰ τοῦ «Υπερευλογημένη» ψαλῇ καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «Σήμερον σωτηρία».

Δόξα, καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

«Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ Ἰσραήλ· εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

«Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

«Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

«Σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

«Ὑποῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι».

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

«Σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ποιῶμενον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος».

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

«Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς».

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς».

Ἀπολυτίκια· «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Σῶσον, Κύριε», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἀντὶ τρισαγίου, «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς Γ' τῶν νηστειῶν· «Ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν» (Εβρ. δ' 14 – ε' 6).

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς Γ' τῶν νηστειῶν· «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου» (Μάρκ. ν' 34 – θ' 1).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν· «Ἐσημειώθη ἐφ’ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα».

Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Μετὰ τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν». «Εἴη τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας ψάλλεται ὁ Κατανυκτικὸς Ἑσπερινός, ὡς προδιετυπώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Ώρα Θ'

Ἀπολυτίκια· «Κατέλυσας». Δόξα· «Σῶσον, Κύριε».

Ἀντὶ κοντακίου ἢ ὑπακοῇ τοῦ βαρέος ἤχου.

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἑσπερινός

Προοιμακός.

Ἑσπέρια: τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ βαρέος ἤχου· «Ὡς ὁ ἄσωτος υἱὸς» (ζητεῖ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Κύριε, ὁ ἐπὶ σταυροῦ ἐκουσίως» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου· «Θείας ἐπιγνώσεως» (19ης Μαρτ.)

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Ἐν κλίνῃ κατάκειμαι».

Εἵσodos· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκεείμενον· «Ἐδωκας κληρονομίαν» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα: τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἀτενίσαι τὸ ὄμμα» (δὺς) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου» (ἅπαξ) μετὰ τῶν στίχων· «Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου» καί· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια· «Θεοτόκε Παρθένε», κτλ. ὡς τῷ ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

19. ΔΕΥΤΕΡΑ. Χρυσάνθου καὶ Δαρείας τῶν μαρτύρων.

Σημείωσις: Σήμερον, ὡς καὶ τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς παρούσης ἐβδομάδος, εἰς τὴν Α' Ώραν, ἀντὶ τοῦ «Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον», λέγεται τὸ «Τὸν σταυρόν σου προσκυνούμεν». Εἰς ὅλας δὲ τὰς Ώρας, μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς μετὰ τὸ «Πάτερ ἡμῶν», κοντάκιον λέγεται τὸ «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία».

20. ΤΡΙΤΗ. Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων ἀββάδων καὶ τῶν ἐν Ἀμινσῶ ἐπτὰ γυναικῶν μαρτύρων.

21. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ, Φιλήμονος καὶ Δομνίνου μαρτύρων, Θωμᾶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Σημείωσις: Ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τὰς αἰτήσεις τῶν κατηχουμένων, λέγονται καὶ αἱ αἰτήσεις καθὼς καὶ ἡ εὐχὴ ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων· «Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα» κ.λπ.

Τῷ πρωτῷ: μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸν Ὅρθρον καὶ τὰς Ὁρὰς (ἐν αἷς ἀναγινώσκονται ὡς καὶ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς παρελθούσης Δευτέρας τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ σταυροῦ· «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν» καί· «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία»), τελεῖται

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Προοιμιακός. Τὰ «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια: τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος», «Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετάς», τὸ μαρτυρικόν· «Ἀκορέστῳ διαθέσει», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Νηστείας ἐν ὕδατι» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (22 Μαρτ.)· «Ἱερωσύνης στολαῖς ἠγλαϊσμένος» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ».

Εἵσοδος (μετὰ θυματοῦ). «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιετυπώθη, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

22. ΠΕΜΠΤΗ. Βασιλείου ἱερομάρτυρος πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

23. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Δ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Νίκωνος ὁσίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 119 μαρτύρων μαθητῶν αὐτοῦ.

Τῷ πρωτῷ: μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸν Ὅρθρον καὶ τὰς Ὁρὰς (ἐν αἷς ἀναγινώσκονται ὡς καὶ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς παρελθούσης Δευτέρας τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ σταυροῦ· «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν» καί· «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία»), τελεῖται

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Προοιμιακός. Τὰ «*Πρὸς Κύριον*».

Ἑσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «*Τοῖς πάθεσι δουλώσας*» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ βαρέος ἤχου· «*Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός*» (ζήτηι ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου· «*Κεκρυμμένον μυστήριον*» (24ης Μαρτ.) εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «*Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*».

Εἴσοδος (μετὰ θυμιατοῦ). «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιετυπώθη, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Τῷ ἑσπέρας: ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, ὡς διετυπώθη κατὰ τὴν Α΄ Παρασκευὴν τῶν νηστειῶν. Ἀναγινώσκεται δὲ ἡ δ΄ στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου (Τ – Ω καὶ Α). Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «*Ἐπελεύσει Πνεύματος*». Μετὰ τὸ «*Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*», ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν ὡς ἐν τῇ Α΄ Παρασκευῇ.

24. ΣΑΒΒΑΤΟΝ (Δ΄ νηστειῶν). Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Ἀρτέμονος ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Λέγομεν τὸ τοῦ Σαββάτου. Μετὰ τὸ β΄ τρισάγιον, λέγομεν τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον· «*Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς*». Μετὰ δὲ τὸ γ΄ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «*Ἐπελεύσει Πνεύματος*».

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκιον εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον· «*Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς*» (δίς).

Καθίσματα: μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν, τὰ μαρτυρικά τοῦ βαρέος ἤχου· «*Ἀγαλλιάσθε δίκαιοι*», ἐκτὸς τοῦ νεκρωσίμου (ζήτηι εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου, Σαββάτῳ πρωΐ). Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν, τὸ τῆς ἑορτῆς· «*Ὁ μέγας στρατηγός*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό³⁷.

37. Τὸ Τ.Μ.Ε. ὀρίζει μόνον τὰ μαρτυρικά καθίσματα τοῦ ἤχου, ἀλλὰ ταῦτα κα-

Ὁ ν' ψαλμός χῦμα. Κανόνες: ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» μέχρι καὶ τῆς ε' ᾠδῆς. Ἀπὸ δὲ τῆς ς' ᾠδῆς συνάπτομεν εἰς αὐτὸν καὶ τὰ δύο τετραῶδια τοῦ Τριωδίου (ἄνευ τῶν νεκρωσίων τροπαρίων) μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»³⁸.

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμός τοῦ Μηναίου· «Οὐκ ἐν σοφίᾳ», γίνεται αἵτησις καὶ ψάλλεται τὸ προεόρτιον κάθισμα· «Σήμερον ἅπανσα». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμός τοῦ β' τετραῶδιου· «Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ», γίνεται αἵτησις καὶ ἀναγινώσκεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον· «Ἐπελεύσει Πνεύματος» καὶ τὸ συναξάριον.

Μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμός τοῦ β' τετραῶδιου· «Ὁ ἐν τῷ ὄρει Μωϋσῇ».

Μετὰ τὴν η' ᾠδὴν, «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» καὶ ψάλλεται ὁ εἰρμός τοῦ β' τετραῶδιου· «Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ θ' ᾠδή, μεθ' ἣν ψάλλεται ὁ εἰρμός τοῦ β' τετραῶδιου· «Μεγαλύνομεν πάντες».

Ἐξαποστειλάριον: τὸ προεόρτιον· «Ὡς δῶρα προεόρτια» (δῖς).

Αἵνοι: τὰ 3 ἐσπέρια τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐορτῆς· «Κατοικτιρήσας τὸ πλάσμα» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν· «Τῷ ἔκτῳ μηνί».

«Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὰ τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐορτῆς· «Ἀρχῶν τῶν ἄνω δυνάμεων», τὸ μὲν α' ἄνευ στίχου, τὰ δὲ β' καὶ γ' μετὰ τῶν ἐξῆς·

«Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Μηναίου· «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω».

«Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

λύπτουν μόνον τὴν μίαν στιχολογίαν, διὰ τοῦτο προσεθέσαμεν καὶ τὰ τῆς ἐορτῆς ὡς διατάσσουν ἕτερα Τυπικά.

38. Κατ' ἀρχαίαν τάξιν, μέχρι καὶ τῆς ε' ᾠδῆς, ψάλλεται καὶ ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς, ὅστις καὶ προηγεῖται τοῦ προεορτίου.

Ἀντίφωνα τὰ τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς.
 Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*».
 Ἀπολυτικά τὸ προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.
 Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «*Ἐπελεύσει πνεύματος*». Τρισάγιον.
 Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας· «*Ἀγαπητοὶ πεποίθαμεν*» (Εβρ. 5' 9 – 12) (Σάβ.
 Δ' νηστειῶν).
 Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· «*Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς*» (Μάρκ. 5'
 31 – 37) (Σάβ. Δ' νηστειῶν).
 Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*».
 Κοινωνικόν· «*Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσις.*
Ἀλληλούϊα»³⁹.
 Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθῆτω τὸ στόμα*
ἡμῶν», «*Εἶπεν τὸ ὄνομα*». Ἀπόλυσις.

25. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ. (Ἰωάννου ὁσίου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλί-
 μακος)⁴⁰. **Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ**
ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. (Εθνικὴ ἑορτή).

Ἦχος πλ. δ'

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.
 Πανηγυρίζουσιν ὁ καθεδρικός ναὸς ἁγίας Νάπας Λεμεσοῦ καὶ ὁ καθεδρικός
 ναὸς Παναγίας Εὐαγγελιστρίας Ἰδαλίου.
 Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα θὰ τελεσθῶσι τρεῖς Λειτουργίαι τῶν Προη-
 γιασμένων Δώρων.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «*Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς*».
 Κοντάκιον· «*Ἐπελεύσει Πνεύματος*».

39. Τὸ Σάββατον εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς κεκοιμημένους, καὶ
 τὸ σύνθημα κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας εἶναι ὁ νεκρώσιμος στίχος· «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*».
 Τὸ Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Σάββα ὁρίζει κοινωνικὸν διὰ τὸ Σάββατον τὸν μαρτυρικὸν
 στίχον· «*Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι*». Αὕτη ἡ τάξις ἀκολουθεῖται ἐν τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ.

40. Ἡ ἐν τῷ *Τριωδίῳ* ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου καταλαμβάνεται καὶ ψάλλ-
 λεται μόνον ἡ ἀναστάσιμος καὶ ἡ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς

Προοιμιακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ' ἤχου 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς·
«*Βουλὴν προαιώνιον*» εἰς 6.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ*».

Εἵσοδος. «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα
τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*».

«*Νῦν ἀπολύεις*». Τρισάγιον.

Ἀπολυτικά: τὸ ἀναστάσιμον· «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*» καὶ τῆς ἑορτῆς·
«*Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον*» (δύς).

Ἀπόλυσις· «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν
ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου σαρκωθῆναι καταδε-
ξάμενος καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ πλ. δ' ἤχου, ἡ λιτὴ τῆς
ἑορτῆς, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον·
«*Σήμερον τῆς σωτηρίας*».

Ὅρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεο-
τοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὰ τῆς ἑορτῆς.

Τὰ εὐλογητάρια⁴¹, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. δ' ἤχου (ἄνευ τοῦ
ἀναστασίμου προκειμένου).

Προκειμένον, τῆς ἑορτῆς· «*Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν*».

41. Τὸ Τ.Μ.Ε. παραλείπει τὰ εὐλογητάρια. Περὶ τῆς μὴ παραλείψεως τῶν
εὐλογηταρίων διὰ τὴν σήμερον, βλ. σχετικὴν ὑποσημείωσιν εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς
Σταυροπροσκυνήσεως.

Στίχος· «Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».
 Εὐαγγέλιον Ὁρθρου (ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης) τῆς ἐορτῆς· «Ἀναστᾶσα
 Μαριὰμ» (Λουκ. α' 39 – 49, 56). «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι».
 Ὁ ν' ψαλμὸς ψάλλεται καὶ γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.
 Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ...,
 Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ» (ζῆτει εἰς τὴν λιτὴν).
 Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος ὡς συνήθως μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ τῆς
 ἐορτῆς ἐπίσης μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια·
 «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».
 Ἀπὸ γ' ὥδης: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ κάθισμα τῆς
 ἐορτῆς· «Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ» (ἅπαξ).
 Ἀφ' ε' ὥδης: κοντάκιον καὶ οἶκος τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.
 Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ὡς εὔρηνται ἐν τῷ Μηναίῳ, ἥτοι:
 α' ὥδή· «... ταύτης τὴν σύλληψιν», δ' ὥδή· «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ», ε'
 ὥδή· «Ἐβόησε προτυπῶν», ν' ὥδή· «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν ..., Ἄκουε,
 κόρη» (αἱ λοιπαὶ ὥδαι ὡς συνήθως).
 Ἡ Τιμιωτέρα εἰς ἥχον πλ δ', καὶ μετ' αὐτὴν ἡ θ' ὥδη τοῦ ἀναστασίμου
 κανόνος⁴² καὶ ἡ θ' τῆς ἐορτῆς μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου· «Εὐαγγελίζου,
 γῆ, χαρὰν μεγάλην». Πρὸ τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων, προτάσσε-
 ται τοῦ μεγαλυναρίου τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν».
 Καταβασία· «Εὐαγγελίζου ..., Ὡς ἐμπύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ».
 Ἐξαποστειλάρια: τὸ Η' ἀναστάσιμον· «Δύο ἀγγέλους βλέψασα» καὶ τὰ δύο
 τῆς ἐορτῆς· «Ἀγγελικῶν δυνάμεων» καὶ· «Χαῖρε, κατάρας λύτρωσις».
 Αἵνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἐορτῆς· «Τῶν οὐρανίων
 ἀνίδων» εἰς 4, μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·
 «Εὐαγγελίξεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».
 «Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».
 Δόξα, τῆς ἐορτῆς· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον». Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη»⁴³.

42. Τὸ Τ.Μ.Ε. διατάσσει, εἰς τὴν θ' ὥδην τῶν ἐν Κυριακῇ θεομπορικῶν ἐορτῶν, παράλειψιν τῆς Τιμιωτέρας καὶ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος. Ἡ Τιμιωτέρα ὅμως δὲν παραλείπεται, διότι κατὰ παλαιότεραν τάξιν στιχολογοῦνται καὶ αἱ θ' ὥδαι (ὅποτε καὶ ἡ Τιμιωτέρα)· τὸ αὐτὸ ὠρίσαμεν καὶ διὰ τὸν ἀναστάσιμον κανόνα, διότι εἶναι ἀνακόλουθον αὐτὸς νὰ ψαλῇ εἰς τὰ λοιπὰς ὥδας καὶ νὰ παραλειφθῇ εἰς τὴν θ'.

43. Τὰ Τυπικὰ τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τοῦ Βιολάκη παραλείπουν τὸ «Υπερευλογημένη» διὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς λοιπὰς ἐν Κυριακῇ συμπιπτούσας θεομπορικὰς ἐορτάς.

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ σύνηθες ἀναστάσιμον· «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

*Τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου*⁴⁴.

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς κατωτέρω·

Ἀντίφωνον α΄

«Ὁ Θεός, τὸ κρῖμά σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου
τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

«Ἀναλάβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν
ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

«ᾯΩμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν·
ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Δόξα, καὶ νῦν.

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β΄

«Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὥσει σταγὼν ἡ στάζουσα
ἐπὶ τὴν γῆν».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς*».

«Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ·
ἡγίασε τὸ σκὴνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς*».

«Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἦξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται·
πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς*».

«Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πληθὸς εἰρήνης,
ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη».

44. Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου ἐν οἱαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχῃ. Κατὰ τινὰ ὁμῶς παλαιὰ *Τυπικὰ* προβλέπεται ἡ τέλεσις τῆς Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς».
Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

«Ἐσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου
διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ
φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν».

«Σήμερον τῆς σωτηρίας».

«Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος».

«Σήμερον τῆς σωτηρίας».

«Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ».

«Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Εἰσοδικόν· «Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι·
Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκια· «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς ἐορτῆς· «Ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι» (Εβρ. β' 11 – 18).

Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς· «Συνέλαβεν Ἑλισάβετ» (Λουκ. α' 24 – 38).

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», «Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν ..., Ὡς ἐμπύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ».

Κοινωνικόν· «Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετήσατο αὐτὴν εἰς κατοικί-
αν ἑαυτῷ. Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθῆτω τὸ στόμα
ἡμῶν», «Εἶν τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, ψάλλεται πανηγυρικὴ δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐορ-
τῇ τῆς 25ης Μαρτίου, κατὰ τὴν κατωτέρω τυπικὴν διάταξιν·

Τυπικὴ διάταξις δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐορτῇ

Ὁ διάκονος· «Εὐλόγησον, δέσποτα».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε».

Ὁ α' χορός· «Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Ὁ β' χορός· Δόξα καὶ νῦν· «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ».

Οἱ χοροί· τὴν Δοξολογίαν.

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά
σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (τρὶς).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (τρὶς).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (τρὶς).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (τρὶς).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (τρὶς).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεόν, φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἅπαξ).

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός».

Ὁ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν εὐχὴν·

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ τὴν σὴν εὐνοίαν καὶ προστασίαν ἀδιάλειπτον πρὸς τὸ εὐσεβὲς ἔθνος ἡμῶν, ὡς πρὸς ἄλλον περιούσιον Ἰσραὴλ, καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν μακραίωνα ἱστορίαν ἐνδειξάμενος καὶ δι' αὐτοῦ μεγάλα καὶ θαυμαστά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ ποιήσας, πρὸς δόξαν μὲν τοῦ ἁγίου ὀνόματός σου, εὐεργεσίαν δὲ τῆς ὅλης ἀνθρωπότητος. Εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι εὐμενῶς ἐπιβλέψας ἐπὶ τὸ δοῦλον ἡμῶν ἔθνος συναντελάβου αὐτοῦ, πύλόγησας τὸν ἱερὸν αὐτοῦ ἀγῶνα, ἐδικαίωσας αὐτοῦ τὰς θυσίας καὶ τὸ ἐκχυθὲν αἷμα, καὶ ἐβράβευσας αὐτῷ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν λύτρωσιν. Καὶ νῦν ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων τῆς σῆς ἀγαθότητος. Σκέπε καὶ φρουρεῖ ἀεὶ τὸ εὐλογημένον ἔθνος ἡμῶν· δώρησαι αὐτῷ εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν, κράτος καὶ δύναμιν· ἀνεπιβούλευτον αὐτὸ διατῆρει καὶ στήριζε ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῇ ἀρετῇ.

Ἰλέψ ὁμματι ἔπιδε, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ ἐπὶ τὴν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς πατρίδος ἡμῶν Κύπρου. Μνήσθητι παντὸς τοῦ δοκιμαζομέ-

νου λαοῦ σου, τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὀμηρεῖα ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καὶ κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσι καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς παρὰ σοῦ βοηθείας. Ἀποδίωξον πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δὸς λύτρωσιν τῷ λαῷ σου ἐκ τῆς τυραννίας τοῦ ἀλλοθρήσκου, ἐλευθερίαν καὶ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς εἰρήνης, ὁ δυνατὸς ἐν ἐλέει καὶ ἀγαθῷ ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ βοηθεῖν καὶ παρακαλεῖν καὶ σφῶζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· τὴν ἀπόλυσιν.

Ὁ χορὸς· «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα»

Ὁ ἐντεταλμένος· τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Οἱ χοροὶ· τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Ὁ ἱερεὺς· «Δι' εὐχῶν».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Θ' Ὡρᾷ

Ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους».

Ἐσπερινὸς

Προοιμακός.

Ἐσπέρια⁴⁵: (στίχοι ι'), τὸ α' ἰδιόμελον τῶν ἀποστίχων τοῦ Τριωδίου· «Ὁ τὸν ἀμπελῶνα φυτεύσας», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Μεγίστους ἐν καιρῷ», τὰ 3 τῆς ἑορτῆς· «Βουλὴν προαιώνιον» καὶ τὰ 3 τοῦ ἀρχαγγέλου· «Γαβριὴλ ὁ μέγιστος νοῦς» (26ης Μαρτ.).

Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ».

45. Τὰ στιχηρὰ ὠρίσαμεν κατ' ἄλλην τάξιν, ἡ ὁποία προβλέπει συμπλαμφοδίαν τῶν τοῦ Τριωδίου, τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου. Τὸ δὲ Τ.Μ.Ε. ὀρίζει μόνον τὰ τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκειμένον· «Μὴ ἀποστρέψῃς» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ⁴⁶.

Ἀπόστιχα: τὸ β' ἰδιόμελον τῶν ἀποστίχων τοῦ Τριωδίου· «Λησταῖς λογισμοῖς» καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων·

«Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ».

«Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς σωτηρίας» (τρῖς).

Εἴτα ὁ ἱερεὺς· «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητὸς ..., Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ 3 μεγάλαι μετάνοιαι καὶ ἡ ἀπόλυσις, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους».

26. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁμολογητοῦ.

Σήμερον γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τῷ πρωτῷ, αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὡρῶν ὡς προδιετυπώθησαν, μετὰ τοῦ ἀπολυτικίου τῆς ἑορτῆς.

27. ΤΡΙΤΗ. Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ μάρτυρος.

28. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰλαρίωνος τοῦ νέου, Ἡρωδίωνος ἀποστόλου ἐκ τῶν Ο'.

Τῷ πρωτῷ, αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὡρῶν, ὡς προδιεγράφησαν. Ἀκολουθῶς ψάλλεται

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Προοιμιακός. Τὰ «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια: ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ στίχου· «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ», ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον· «Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν» (δῖς), τὸ μαρτυρικόν· «Εἴ τις ἀρετὴ» (ἅπαξ), τὰ 3 προσόμοια· «Κύριε, σὺ τοὺς ἱεροὺς μαθητάς

46. Τὸ Τ.Μ.Ε. ὀρίζει τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας, προφανῶς διότι παραλείπει τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Τριωδίου.

σου» καὶ τὰ 24 κατ' ἀλφάβητον προσόμοια· «Ἄπας ὁ βίος μου», ἅπαντα μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὡ τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει».

Εἵσοδος (μετὰ θυμιατοῦ). «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τοῦ *Τριωδίου* καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιετυπώθη, μετὰ τῶν αἰτίσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον⁴⁷. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλονται ὁ Μέγας Κανὼν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με» καὶ ὁ κανὼν τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας μετὰ τῶν συνημμένων αὐτῷ τριῶν τροπαρίων (τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, τοῦ τριαδικοῦ καὶ τοῦ θεοτοκίου), ὧν προηγοῦνται οἱ ἐν τῷ *Τριωδίῳ* στίχοι δι' ἕκαστον.

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, ψάλλονται καὶ τὰ καθίσματα.

Μετὰ δὲ τὴν 5' ᾠδὴν, ψάλλεται τὸ κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» ἀργῶς. Ἐπειτα οἱ μακαρισμοὶ τοῦ Μεγάλου Κανόνος καὶ αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν 9' ᾠδὴν, ψάλλεται ἀργῶς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Ἀσπόρου συλλήψεως».

Τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» (χῦμα), τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου. Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», ψάλλεται τὸ «Πάντων προστατεύεις».

29. ΠΕΜΠΤΗ. (τοῦ Μεγάλου Κανόνος). Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων· Ἰωνᾶ, Βαραχίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων.

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Τελεῖται ὡς ἐν τῷ *Ὡρολογίῳ*.

Ὅρθρος

Ἐξάψαλμος.

47. Εἰς τινες ναοὺς εἴθισται νὰ τελῇται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον καὶ ἀκολούθως ἀγρυπνία μετὰ τοῦ Ὅρθρου τοῦ Μεγάλου Κανόνος (ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*), τῶν Ὡρῶν καὶ τῆς Προηγιασμένης.

«Ἀλληλούϊα (γ')», τετράκις εἰς ἥχον πλ. δ' μετὰ τῶν στίχων· «*Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου*»

Τριαδικοὶ ὕμνοι: τοῦ πλ. δ'· «*Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας*» (ζητεῖ εἰς τὸ τέλος τοῦ *Τριωδίου*), μετὰ τῶν συμπληρώσεων· εἰς τὸ α'· «... *πρεσβεΐαις, Κύριε, τῶν ἀποστόλων*», εἰς τὸ β' τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ καὶ εἰς τὸ γ'· «... *πρεσβεΐαις, Κύριε, τῆς Θεοτόκου*».

Καθίσματα α' στιχολογίας: τὰ ἀποστολικά τοῦ πλ. δ'· «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*» κτλ. (ζητεῖ εἰς τὸ τέλος τοῦ *Τριωδίου*) μετὰ τοῦ μαρτυρικοῦ· «*Γενναίως τὸν δρόμον*» πρὸ τοῦ θεοτοκίου.

Καθίσματα β' στιχολογίας: τὰ μετὰ τὴν γ' ὥδην τοῦ Μεγάλου Κανόνος· «*Φωστῆρες θεαυγεῖς*». Δόξα· «*Τῶν ἀποστόλων δωδεκάς*». Καὶ νῦν· «*Τὸν ἀπερίληπτον Θεοῦ*».

Ὁ ν' ψαλμὸς (χῦμα) καὶ εὐθὺς χῦμα ἡ στιχολογία τῶν θ' ὥδων ὡς προδιετάχθη.

Κανόνες: οἱ δύο τοῦ *Μηναίου* (29ης Μαρτ.) καὶ τὰ τριώδια τῆς ἡμέρας (δ', ν' καὶ θ' ὥδης, ἐκ τοῦ Μεγάλου Κανόνος). Καὶ εἰς ἃς μὲν ὥδὰς οὐχ ὑπάρχουσι τριώδια (α', γ', ε', ς' καὶ ζ' ὥδή), λέγονται μόνον οἱ δύο τοῦ *Μηναίου* (ὁ α' μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ β' ἄνευ αὐτῶν) εἰς 4 ἕκαστος καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*». Εἰς ἃς δὲ ὥδὰς ὑπάρχουσι τριώδια (δ', ν' καὶ θ' ὥδή), καταλαμβάνεται ὁ β' κανὼν τοῦ *Μηναίου* καὶ ψάλλεται μόνον ὁ πρῶτος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ἔπονται τὰ τριώδια ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «*Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*».

Μετὰ τὴν γ' ὥδην, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ β' κανόνος τοῦ *Μηναίου*· «*Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν*». Αἵτησις, μεθ' ἣν ψάλλονται τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Μετὰ τὴν ς' ὥδην, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ β' κανόνος τοῦ *Μηναίου*· «*Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς*», γίνεται αἵτησις καὶ ἀναγινώσκεται τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μεγάλου Κανόνος καὶ τὸ συναξάριον.

Μετὰ τὴν ν' ὥδην, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου· «*Τὸν ἀναρχον βασιλέα*» μετὰ τοῦ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*».

Εἰς τὴν θ' ὥδην, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου· «*Σὲ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς*» καὶ εἰς τὸν αὐτὸν ἥχον τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Φωταγωγικόν: τοῦ πλ. δ'· «*Φῶς ὑπάρχων, Χριστὲ*» ἐκ γ' (ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ *Τριωδίου*), συμπληρούμενον ὡς καὶ οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι. Οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα, «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὸ ἰδιόμελον τοῦ *Τριωδίου*· «*Ταῖς ληστρικαῖς ἐφόδοις*» (δὶς) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «*Τὸν θώρακα τῆς πίστεως*» (ἅπαξ) μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Δέχου τὰς φωνάς*».

«*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον, τὸ τροπάριον· «*Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες*», τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν Τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὁ ὢν εὐλογητὸς ..., Ἐπουράνιε Βασιλεῦ*», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «*Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου*» καὶ εὐθὺς ἄρχονται

Αἱ Ὦραι

Ψάλλονται ὡς προδιετυπώθησαν, ἀλλὰ μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἀναγινώσκεται τὸ κοντάκιον· «*Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*». Εἴτα τελεῖται ὁ

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Προοιμιακός. Τὰ «*Πρὸς Κύριον*».

Ἑσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «*Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην*» (δὶς), τὸ μαρτυρικόν· «*Μάρτυρες Κυρίου*» (ἅπαξ), τὰ 3 προσόμοια· «*Ἠλούμενος, Κύριε, σταυρῷ*» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Μηναίου* (30ῆς Μαρτ.)· «*Πάτερ, Ἰωάννη ὅσιε*» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον τοῦ *Μηναίου*· «*Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα*».

Εἴσοδος (μετὰ θυμιατοῦ). «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τοῦ *Τριωδίου* καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιετυπώθη, μετὰ τῶν αἰτίσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

30. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Τῷ π ρ ω ῖ, αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν, ὡς προδιεγράφησαν. Ἀκολουθῶς ψάλλεται

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Προοιμιακός. Τὰ «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια (στίχοι 6): τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ» (δίς), τὸ μαρτυρικόν· «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε» (ἅπαξ) καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Βουλὴν προαιώνιον» ἀνὰ μίαν.

Δόξα, καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον».

Εἴσοδος (μετὰ θυμιατοῦ). «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιετυπώθη, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Τῷ Ἑσπέρας, Μικρὸν Ἀπόδειπνον⁴⁸

Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται τὸ τροπάριον· «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» ἐκ γ' (ἅπαξ ἀργόν, ἅπαξ ἀργοσύντομον καὶ ἅπαξ σύντομον) καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκεται ἡ α' στάσις (Α – Ζ) τῶν οἰκῶν. Μετὰ τὴν Α' στάσιν, ὁ ἀριστερὸς χορὸς «Τῇ ὑπερμάχῳ»⁴⁹ σύντομον.

Ἀκολούθως ψάλλονται αἱ α' καὶ γ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου ὡς καὶ εἰς τὰς προηγηθείσας Παρασκευάς. Εἴτα ψάλλεται τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» ἀργὸν δίχορον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β' στάσις (Η – Μ) τῶν οἰκῶν. Μετὰ τὴν Β' στάσιν, ὁ δεξιὸς χορὸς «Τῇ ὑπερμάχῳ» σύντομον.

Ἀκολούθως ψάλλονται αἱ δ', ε' καὶ ζ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος. Εἴτ' εὐθὺς τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) ἀργοσύντομον δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' στάσις (Ν – Σ) τῶν οἰκῶν. Μετὰ τὴν Γ' στάσιν, ὁ ἀριστερὸς χορὸς «Τῇ ὑπερμάχῳ» σύντομον.

Ἀκολούθως ψάλλονται αἱ ζ', η' καὶ θ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος. (Κατὰ τὴν θ' ᾠδὴν γίνεται θυμίασις τοῦ ναοῦ). Εἴτα τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» (ἀρχομένου

48. Εἰς τινὰς ναοὺς εἴθισται νὰ τελεῖται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ νεκρωσίου κανόνος τοῦ τυχόντος ἥχου καὶ τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου τοῦ Μηναίου, ἄνευ τῶν οἰκῶν τῆς Θεοτόκου. Ἀκολούθως τελεῖται ἀγρυπνία μετὰ τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Εἴτα αἱ Ὑμνῶν καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

49. Τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» εἰς τὸ τέλος ἐκάστης στάσεως δὲν ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Τ.Μ.Ε., ὀρίζεται ὅμως εἰς τὴν τάξιν τοῦ Τριωδίου (βλ. Ὁρθρον τοῦ Σαββάτου τῆς Ε' ἑβδομάδος).

τοῦ α' χοροῦ), πάλιν ἀργοσύντομον δίχορον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' στάσις (Γ – Ω καὶ Α) τῶν οἰκῶν.

Εἴτα ὁ ἀριστερὸς χορὸς τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» σύντομον καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον. Κοντάκιον· «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» (χῦμα). «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*» κ.λπ. τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ὡς καὶ κατὰ τὰς παρελθούσας Παρασκευάς.

31. ΣΑΒΒΑΤΟΝ (τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου). Ὑπατίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Τῷ π ρ ω ῖ, Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου.

Ὅρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκιον· «*Τὸ προσταχθέν*» (τρὶς).

Καθίσματα: μετὰ τὴν α' στιχολογίαν· «*Σήμερον ἅπανα κτίσις*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν· «*Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ*». Δόξα, καὶ νῦν· «*Ἀπεστάλη Γαβριὴλ*» (ζήτει αὐτὰ εἰς τὸν Ὅρθρον τῆς 25ης Μαρτίου)⁵⁰.

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανὼν τῆς Θεοτόκου· «*Ἀνοίξω τό στόμα μου*», μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*», μόνος μέχρι καὶ τῆς ε' ᾠδῆς. Ἀπὸ δὲ τῆς ζ' ᾠδῆς συνάπτονται εἰς αὐτὸν καὶ τὰ δύο τετραῶδια τῆς ἡμέρας, μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων·

Εἰς τὰ δύο πρῶτα τροπάρια ἐκάστου τετραωδίου (μαρτυρικά)· «*Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*».

50. Ταῦτα κατὰ τὸ «*Σύστημα τυπικοῦ*» Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (§ 1760, σελ. 634), ἔνθα καὶ ὑποσημειοῦνται σχετικῶς τὰ ἐξῆς· «Τὰ Τυπ. Κωνσταντίνου καὶ Βιολάκη ὀρίζουν ὡς μόνον κάθισμα τὸ ἐν τῷ *Τριωδίῳ* ἀπὸ γ' ᾠδῆς· “Ὁ μέγας στρατηγός” (δὶς), ἐπαναλαμβάνοντα αὐτὸ καὶ εἰς τὴν γ' ᾠδὴν. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη διάταξις, ἐκτὸς τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ αὐτοῦ καθίσματος καὶ εἰς τὴν στιχολογίαν καὶ εἰς τὴν γ' ᾠδὴν, εἶναι ἐλλιπὴς καὶ κατὰ τοῦτο, ὅτι προβλέπει ἐν μόνον κάθισμα, ἐνῶ τὰ καθίσματα τοῦ *Ψαλτηρίου* εἶναι δύο (ιζ' καὶ ιζ'). Διὰ τοῦτο ὠρίσαμεν μετὰ τὰς στιχολογίας τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῆς ὁποίας ἡ σχέσις πρὸς τὸν Ἀκάθιστον ὕμνον εἶναι προφανής, ἀφίσαντες τὸ κάθισμα· “Ὁ μέγας στρατηγός” μόνον εἰς τὴν γ' ᾠδὴν».

Εἰς τὸ γ' (νεκρώσιμον) τροπάριον τοῦ α' τετραωδίου· «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε*».
 Εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ α' τετραωδίου· «*Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*».
 Εἰς τὰ λοιπὰ τροπάρια ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ* ὀρίζονται.
 Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα· «*Ὁ μέγας στρατηγός*» (ἅπαξ).
 Ἀφ' ε' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον· «*Τῇ ὑπερμάχῳ*», ὁ οἶκος· «*Ἄγγελος πρωτοστάτης*», τὸ μνηολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ *Τριωδίου*.
 Καταβασίαι: «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» (δ' ᾠδή· «*Ὁ καθηήμενος ἐν δόξῃ*»)⁵¹.
 Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «*Ἄπας γηγενής*».
 Ἐξαποστειλάριον· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον*» (δὶς).
 Αἶνοι: τὰ 3 προσόμοια· «*Κεκρυμμένον μυστήριον*» εἰς 4.
 Δόξα, καὶ νῦν· «*Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω*».
 Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα: τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς.
 Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἀγίοις*».
 Ἀπολυτίκιον· «*Τὸ προσταχθὲν*».
 Κοντάκιον· «*Τῇ ὑπερμάχῳ*». Τρισάγιον.
 Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου· «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ*» (ὁ δεύτερος ἐν τῷ *Τριωδίῳ*) (Εβρ. θ' 1 – 7).
 Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου· «*Ἀναστᾶσα Μαριὰμ*» (8ης Σεπτ.) (Λουκ. α' 39 – 49, 56).
 Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*»⁵².
 Κοινωνικόν· «*Ποτήριον σωτηρίου*».
 Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*», «*Εἴη τὸ ὄνομα*». Ἀπόλυσις.

51. Κατ' ἀρχαίαν τάξιν λέγονται μὲν αἱ καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*», ἀλλ' εἰς ᾠδὰς, ὅπου εἰσὶ τριώδια ἢ τετραώδια, λέγεται καταβασία ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου.

52. Τὰ *Τυπικά* τοῦ Κωνσταντίνου, τοῦ Βιολάκη καὶ τοῦ Γεωργίου Ρήγα ὀρίζουν· «*Ἄπας γηγενής*». Ἐφ' ὅσον ὅμως εἰς τὸν Ὅρθρον στιχολογῆται ἡ Τιμιωτέρα, καθόσον δὲν πρόκειται περὶ μεγάλης θεομνηστικῆς ἑορτῆς, θὰ ᾤτο λογικώτερον καὶ δοκιμώτερον νὰ ψαλῇ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*».